

Sygn. akt II AKz 618/17

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2017 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SA Gwidon Jaworski

Protokolant: Bożena Waniek

po rozpoznaniu w sprawie **A. L., M. P.**

i A. B.

oskarżonych o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 18 § 3 k.k. w zb. z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

zażalenia oskarżyciela subsydiarnego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

z dnia 6 lipca 2017 roku, sygn. akt V K 17/17

w przedmiocie umorzenia postępowania w sprawie z subsydiarnego aktu oskarżenia

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n a w i a:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Opisanym powyżej postanowieniem na mocy art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art.

339 § 3 pkt 1 k.p.k. Sąd Okręgowy w Gliwicach umorzył postępowanie karne przeciwko wymienionym oskarżonym o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art.

12 k.k. w zw. z art. 18 § 3 k.k. w zb. z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł subsydiarny oskarżyciel posiłkowy Skarb Państwa – Dyrektor Regionalnego Zarządu (...) w G., zarzucając Sądowi I instancji obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na jego treść,

a to art. art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 339 § 3 pkt 1 k.p.k. oraz art. 55 § 1 k.p.k. w zw.

z art. 330 § 2 k.p.k. w zw. z art. 2 § 1 pkt 3 k.p.k. i wnosząc o jego uchylenie w całości.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Wniesione zażalenie na uwzględnienie nie zasługuje.

Sąd odwoławczy dokonując analizy porównawczej czynu, co do którego prokurator dwukrotnie umorzył postępowanie przygotowawcze z zawiadomienia Skarbu Państwa – Dyrektora Regionalnego Zarządu (...) w G. oraz czynów zarzucanych subsydiarnym aktem oskarżenia, doszedł do wniosku, że stanowisko Sądu Okręgowego

o wystąpieniu w stosunku do oskarżonych A. L., M. P. i A. B. przesłanki negatywnej określonej w art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k., tj. braku skargi uprawnionego oskarżyciela, jest trafne.

Rozważając zatem z tej perspektywy zarzuty podniesione w wywiedzionym zażaleniu wskazać trzeba, iż zgodnie z dominującym w orzecznictwie poglądem, który tut. Sąd odwoławczy w całości aprobuje, dla zachowania tożsamości czynu niezbędna jest niezmiennosc podmiotu czynu, przedmiotu ochrony, a w razie poczynienia innych ustaleń co do czasu i miejsca czynu, także tożsamości osoby pokrzywdzonej (tak wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 sierpnia 2010 roku, II KK 186/10; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2006 roku, II KK 304/2006). Za niedopuszczalne w związku z tym należy uznać skierowanie przez pokrzywdzonego na podstawie art. 55 § 1 k.p.k. oskarżenia przeciwko innej osobie niż ta, która występowała w umorzonym postępowaniu przygotowawczym w charakterze podejrzanego. Jeżeli natomiast miała miejsce dwukrotna odmowa wszczęcia postępowania przygotowawczego lub zostało ono umorzone w fazie in rem, pokrzywdzony nie jest ograniczony w określeniu osoby oskarżonej (S. Steinborn, J. Grajewski, Komentarz do art. 55 Kodeksu postępowania karnego).

Konkludując powyższe rozważania stwierdzić więc trzeba, iż w realiach omawianej sprawy w odniesieniu do czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 18 § 3 k.k. w zb. z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. zarzucanego ww. oskarżonym subsydiarnym aktem oskarżenia nie został wyczerpany tryb przewidziany w art. 330 k.p.k. Sąd Okręgowy w na etapie wstępnej kontroli oskarżenia słusznie bowiem powziął uzasadnioną wątpliwość co do tożsamości podmiotowej powyższego czynu, a czynem, co którego prokurator dwukrotnie umorzył postępowanie przygotowawcze.

Analiza zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa złożonego przez oskarżyciela posiłkowego rzeczywiście wskazuje, że domagał się on prowadzenia postępowania również przeciwko osobom będącym przedstawicielami (...) S.A., niemniej jednak treść postanowienia z dnia 30 grudnia 2016 roku, sygn. akt I Ds. 680.2016 o umorzeniu postępowania przygotowawczego przeciwko R. W. iM.

H.nie pozostawia wątpliwości, że pokrzywdzony mógł wnieść „własny” akt oskarżenia tylko wobec tych dwóch oskarżonych. Doprecyzowanie zarzutu w ponownym postanowieniu o umorzeniu postępowania przygotowawczego o konkretne osoby występujące w roli podejrzanych jednocześnie zdeterminowało treść zarzutu w subsydiarnym akcie oskarżenia o te właściwe osoby. Stwierdzenie to prowadzi więc do jednoznacznego wniosku, że rozszerzenie tego kręgu o kolejnych podejrzanych, doprowadziłoby do wyłączenia identyczności czynu, a to z punktu widzenia warunków do wystąpienia z subsydiarnym aktem oskarżenia jest niedopuszczalne.

Brak zatem zbieżności podmiotowej pomiędzy drugą decyzją o umorzeniu postępowania przygotowawczego, a ostatecznym kształtem skargi subsydiarnej powoduje, że pokrzywdzony nie nabył uprawnienia do wniesienia subsydiarnego aktu oskarżenia o przestępstwo publicznoskargowe. W takim zaś razie, Sąd Okręgowy był wprost obowiązany – wobec treści art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. – do umorzenia postępowania w zakresie czynu zarzucanego oskarżonym: A. L., M. P. i A. B., zaś stanowiska tego nie może podważyć podniesiona w zażaleniu argumentacja, która sprowadza się do stwierdzenia, że czyniąc ustalenia dotyczące tożsamości czynu sąd nie powinien brać pod uwagę procesowego opisu czynu zamieszonego w postanowieniu prokuratora, ale musi także uwzględnić wszelkie okoliczności ujawnione w toku postępowania przygotowawczego.

Z tych wszystkich względów, nie znajdując jakichkolwiek podstaw do uwzględnienia zarzutów zawartych w zażaleniu, Sąd Apelacyjny w Katowicach orzekł jak na wstępie.